T aangebouwde. (appendix tugurii).

F „Zeg m' ees hoë dl' vos oe kult hef"

ghen, Kruywaghen, Gron. Kroodkoar.

1 Krooie; zie: Kroode.

2 Kroplap; zie: onderste.

3 Krot (bouw.) =

5 Kruudkremer = Kramer van Kruidenierswaren. Vergel.: Kennen praoten as'n Kruudkremer = den mond goed kunnen roeren. Gron. Kremer = marskramer; zoo: Kremerletien, en in de Stad: Kremerriepe.

4 Kruig = Kregel, samengetr. uit: Kruidig, bij v. Dale = keurig, net; eene Kruidige meid, oudtijds: eene meid als een Kruid (als specerij). Gron. Kruderg = klein, maar net, vlug, levendig, aardig; Oostfr. Krûdig = frisch, levendig, vroolijk, ook = elegant, net.

6 Kruudtuun = moestuin, Oostfr. Krûdtûn. Neders. Kruud = allerlei groenten en moeskruiden. Overijs. Kruidhof, Hil. Kruydhof = moestuin. Het Gron. heeft: Kruudhof, Kruudhofke = tuin of tuintje met bloemen, bloemhof; Holst. Kruudputt = bloempot. (v. Dale Kruidhof (veroud.) = Kruidtuin.)

7 Kubbing, uutkubbing = aflaat = uitlaat; uitspringend gedeelte, aanhangsel eener woning, inzonderheid aan het achtereinde uitgebouwd. Neders. Kubje, tokubje, Westf. Holst. Kubbing, nagenoeg overeenkomende met het Gron. oetstek, Oostfr. ûtstek, N. Brab. Kijkuit: het op zijde van een huis uitgebouwd vertrek. Hil. Kubbingh (veroud.) = bijgebouwd.

8 Kuik = stuiter. In Gron. Kuierd = bikkelknikker.

9 Kuieren = praten, keuvelen. Hil. ~~conf~~ Kuyeren = confabulari.

10 Kullen = foppen. F Gron. Kullen = foppen, misleiden, als het niet meer dan kleinigheden betreft. Limb. Kulle, Oostfr. Küllen = foppen. (Weil. Kullen = foppen, bedriegen, gemeen straatwoord. v. Dale: (gewest. gemeenz.) = foppen, voor den gek houden.)

11 Kumt = Komt.

12 Kun = Kunt; ook = Kon.

13 Kund, voor: gekund, v. d. van: kunnen; as ie maor kunt had. Gron. Kend; as hij moar kend har.

14 Kund' = Kunnîgheid = Kennis; met iemand in d'kund' komen = in kennis geraken; Kunnîgheid an iemand hebben = hem kennen. Gron. met iemand in de kunde (of: Kunne) komen = kennis met hem aanknoopen, vertrouwelijk met hem worden; met iets in de kunde komen = daarmee vertrouwd worden, daarin handigheid verkrijgen; Gron. ergens kunde hebben, Oostfr. Kunde, Künne = daar bekend zijn.

15 Kundîg = Kunnîg = bekend, vertrouwd; de kundîge weg = de bekende weg; de naam is mij kundig = ik ken den naam van

9b Kwaadaardige roos = Antoniusvuur, ziekte onder de varkens, Erysipelas Malign. Gangrenos. Dr. Landb. Alm. 1856, p. 112.

dien persoon, dat dorp, enz. Gron. noa't Kundige pad vroagen = fig. vragen naar 't geen men weet of wat men kent.

1 Kundîgen, Kondîgen = het publiceeren van verkoopingen, verhuringen, het lezen van publicatiën van Burgem. en Weth., enz. Dit werd door den Koster-onderwijzer buiten de Kerk, na afloop der preek, op het Kerkhof gedaan. In Groningen (te platten lande) geschiedde dit nog vóór een 40 tal jaren in de Kerken; dat lezen der particuliere Kundigcedels was een emolument. – Hooft Kundighen = verkondigen; Oostfr. Neders. Kündigen = aankondigen, ter kennis brengen. Ook = afkondiging in de Kerk door den predikant. Dr. Landr. (1712) III, 7: – de Predikant die hier tegens de Kundiging mogte doen.

2 Kunnîg; zie: Kundig.

3 Kunnîgheid; zie: Kund'

4 Kussentocht = Kussensloop, overtrek van een beddekussen, Gron. Kussentijk, Kussentijken. Beide; tocht en tijk, van tijgen = trekken; 't eerste van den verl. het tweede van den tegw. tijd.

5 Kutebuten = Kwanselen, ook Neders. Zie: buten.

6 Kuum = teeder, ziekelijk.

7 Kuve = kuip of tobbe met twee ooren, eene soort van melkvat. vergel. tien.

8 Kuvenslitte; deksel eener Kuve, eigenlijk: Kuipdeksel. Zie: Kuve.

10 Kwade, Kwaoë; de Kwade, enz. de meest gebruikelijke naam waardoor de duivel (de Booze) wordt aangeduid.

17 Kwaod.; 't kwaod = de Kanker. Als bvnw.: Kwaod as'n Spin = nijdig, boos; ook Gron.

9a Kuzeln =

12¹ Kwalster = Sneeuwklont, die bij dooiweer aan de Schoenen of Klompen blijft kleven. In 't Westerkw. (Gron.): Snei-Kwalster = bevrozen water met Sneeuw vermengd, water en Sneeuw als één bevrorene massa.

11 Kwalsterîg = zóo verkouden dat men kwalsters ophoest. Zie: Kwalstern.

12² Kwalstern = hoesten. Eigenl. = fluimen opgeven, en dus gevolg van hoesten.

14 Kwamp = Kwam. Zie: Kōmp.

13 Kwammen = Kwamen; ook Gron.

15 Kwangeln = braken, overgeven.

16 Kwanskwies = Kwansluis, Gron. Kwanswies.

18 Kwastîg = moeilijk; dat is mij te Kwastig = dat kan ik niet doen. Ook in Gron.; aldaar en in Oostfr. wordt het ook van moeilijk te verteren voedsel gezegd.

1[1] laag = ras, bv. van paarden; ook Gron.

laak = blaam, afkeuring

geven
toereiken.

1 Kwazen = dunne boomtakken. Deensch. Zw. qvist = tak.
3 Kwedderij = hengelderij = slepende ziekte, tering. Gron. Kwettern, voor: medicijnen gebruiken zonder baat, vooral het aanwenden van kwakzalvermiddelen bij wonden, Oostfr. Kwettern.
2 Kwedderachtîg = teringachtig; Kwedderachtîg inne hoed zijn = de tering onder de leden hebben. Zie: Kwedderij.
4 Kwelle = Kwelling, smart. Vergel. Keur.
5 Kwenzeln = Kwezelen.
6 Kwestie = twist; Kwestie en muite = onmin en moeite. Ook Gron. Voor: Kwestie = ruzie, twist.
7 Kwubben; zekere waterplant, ook op moerassigen bodem voorkomende.

L

1[2] Laam, laom = lam. Zie: a 2.
2 Lâan (= laden) = vlijen; schooven, hooi, enz. op den wagen laden. Zie: Schaoten.
3 Labbedoedes = vorveeg, Gron. oabeldoedas, verbast. van 't HD. habe du das!
4 Lachen, in: meen lachen, voor: 't lachen: „'t gekste was dat ik meen lachen neet laoten kon"; ook Gron (mien lachen).
5 Lak = laf, zouteloos.
6 Lakschouen = bespieden. Gron. Lakschauen, belakschauen = beloeren, bespieden; Oostfr. laakschauen = personen en zaken scherp in 't oog vatten met het voornemen ze te berispen. v. Dale: lak = gebrek, fout, misslag; Oostfr. lak, lâk = gebrek, fout, enz. (ook = berisping, beschimping, beschuldiging), Neders. MeNederd. lak, Kil. lack, lacke, laecke = gebrek, enz. Oudfr. lek, Friesch leck, Suterl. lek = gebrek, fout, schande, schimp; OEng. lac, Eng. lack = gebrek, ook = behoefte. 't Woord beteekent dus letterl. zooveel als: al wat aan iets ontbreekt, het gebrekkige uitvorschen. Vergel.: laken (ww.)
7 Lamer, laomer = lammeren, Gron. lammer. (HD. vorm.) Oostfr. lammer, lamer.
8 Lamphaol; voorwerp aan eene der balken, dicht bij den schoorsteen, om er de lamp aan te hangen. Zie: haol.
9 Langen = reiken; de hand langen = de hand reiken bij eene ontmoeting; ook Limb. Oostfr. - Kil. langhen = aanreiken

3 langslaper; zie: nustkoek.

[alles zul er wal hiel gauw langs wezen.]

(Old.)

= gelaat.

1 langers = langs, voorbij; 't gunk hōm bij de neuze langers = 't ging hem voorbij, hij kreeg er niets van.

2 langers = langer; 't kaan naost neet langers = 't kan zoo niet blijven.

4 langesgaon = verdwijnen, verteren, vergaan. Gron. er langs of lans goan = dood gaan, sterven. d'r gait wat langs! = er wordt veel voedsel (of: voeder) verbruikt. — Ook = snel voortgaan; dat goet 'r langs! ook Gron. Oostfr.

6 laom (= lam; zie: laam), dimin. laompien.

5 lankzinnig = langmoedig; Gron. lankzinnig.

7 laów = laat ons, laden wij; Gron. loawe, loat wie.

8 lap, voor: stuk, in: lap land = stuk land. In Gron. lap grond = stuk land, hetzij tuin- of veldgrond; 'n lap land = stuk of stukken samen van aanzienlijke grootte.

9 lapooge; naam van den bedriegelijken landmeter, die, naar het volksgeloof wil, tusschen Oosterhesselen en Wachtum, bij den Grevenberg, zou spoken. Podagr. I. p. 178.

10 lappen, in: hie kan wal van de lappen = hij kan zijn woord wel doen. Men zegt het ook van paarden die goed kunnen loopen.

11 lapzak. scheldwoord. Gron. lapzak, lappert, schimpw. voor iemand die men niet vertrouwt, die bedrog pleegt, een gemeen karakter verraadt. Oostfr. Neders. lapsak = bedelaar, schooier.

12 larrig = loom, lusteloos. Gron.: larrig in de hoed wezen, nagenoeg zooveel als: katterig zijn, maar niet ten gevolge eener slempparty, enz.

13 lassche (diminut. lassien) = kapje van 't brood.

14 lassien; zie: lassche.

16 laten = gelijken, slachten; ook = lijken, passen: dat kleed lat hōm good = staat hem of haar goed. Gron. loaten = gelijken; 't let goud = 't staat goed, bv. van een kleed, ook = 't is wel gelijkend, van een portret; 't let zoo roar = 't staat zoo vreemd, 't ziet er zoo wonderlijk uit. Oostfr. Neders. Holst. Westf. laten, Noordfr. lete, HD. lassen. Vergel. 't HD. Antlitz, Neders. antlaat, Oudfr. andlit, OHD. antluzie. Hooft: gelaat maken = den schijn aannemen, zich aanstellen; Nederl. zich gelaten = zich voordoen als, zich houden als.

15 lat = laat, nalaat, van: laten, tegengestelde van: doen.

17 lauriërdrup = oesterkoek;

1 la we (aanv. wijs) = lao'w. ; zie ald.

2 ledder = ladder ; ook = wagenladder, de zijplanken van een wagen ; ook Gron. Ook eene zekere maataanduiding, wagenvracht, zeven of acht zak ; hoeveul ledder vol èrappels ? zij mucken nog 'n paar ledder vol èrappels.

3 lee ; (onv. verl. tijd. van leiden) = leidde ; rondlee = rondleidde. Ook = legde ; hij lee de vlegel er deel = hij legde de vlegel neer ; overlee = overlegde. En = lag ; zoo gouw de praom vast lee.

6 leek ; beekje, kleine stroom te Beilen. Kil. leke = spleet, gat. Verwant met leken, lekken = vloeien.

4 leefien = liefje, Stad. Gron. lijfien = lieve, als liefkoozingswoordje.

7 leemdig = levendig.

8 leemdigheid = levendigheid.

5 leeg = laag ; in 't leege = het lage gedeelte van den weg.

9 lien = geleden, v. d. van : lijden, Gron. leden.

10 leep = slecht, ziek ; in 'n leepe toestand wezen = ziekelijk, sukkelende zijn. Gron. lijp = ziekelijk, sukkelend, zwak ; hij zocht 'r lijp oet ; (Westerw.) oarig lijp = vrij ziek ; 't zocht 'r lijp oet = 't ziet er slecht uit. Oostfr. leep = slecht, erg ; zwak, krank ; Friesch lef = zwak, moedeloos ; Vergel. ook : leep, in : leepoog = tranig oog, in den zin van : betraand oog, teeken van treurigheid.

11 leesde = leus = lus, Gron. leesde.

12 legerhond ; jachthond die het wild op spoort, staande hond ; ook Gron.

13 legge, leg, lekg ; de gezamenlijke schooven op den dorschvloer uitgespreid om te worden gedorscht ; Gron. Geld. Oostfr. leg, legge ; de leg anleggen = de schooven uitspreiden.

14 legger ; zooveel schooven als in eenmaal gedorscht worden. Zie : legge.

15 leggerijtien, te Dwingeloo een klein boerenbedrijf = keuterij ; zie ald.

16 lei, lij = zacht, zoel, van het weder ; = lauw, een weinig warm gemaakt, van spijzen en dranken ; in de leie zied vallen = toegeven, de minste wezen, Gron. : in lei vallen. (lei = lij, lijzijde). Gron. leie wind = zoele wind ; lei woater = dat een weinig warm is ; Friesch Overijs. lij, Oostfr. lu, OvNoorsch hle, Deensch Zw. ly.

17 leide, leid = leisel, teugel. Gron. laide, laidzeel, liene.

[leavend

1 leiloof = klimop, Gron. ailoof. (v. Dale: eiloof, eene der volksnamen van het gewone klimop, ook boomveil en ifte geheeten.)

2 leite = luwte, waar men geheel of gedeeltelijk tegen den wind beschut is; ook Gron. Zie: lei.

3 lekg; zie: legge.

4 lekse = les; veurmiddaglekse = voormiddagschooltijd. Gron. iemand de leks oplezen = hem doorhalen, berispen, de les lezen; 't was 'n hijle leks = een lange lijst van aanmerkingen, een zondenregister. Triesch leksom = berisping, straf, harde les. Oostfr. Neders. Holst. lekse, leks = les. Van het Lat. lectio.

5 lepelrik = rek, waaraan vorken en lepels worden gehangen.

6 lepels; zie: pluum.

7 lessens = laatst, onlangs. Hil. lestent, laetstent; Hooft lestent, Gron. lessend, lessens; Overijs. NBrab. lestend, Oostfr. lestens, anderlestens. (Weil. lestend, lestens). Zooveel als: lest = laast, met den uitgang: end.

8 lessensdaogs = onlangs, Gron. lestdoags. Holst. leztabends = onlangs op een avond.

10 leu = lue = lieden; kaspelleu = ingezetenen van het dorp. Zoo: timmerleu, vrouleu; Gron. lú. (v. Dale: lui, verkorting van: luiden = lieden).

9 letten = wachten, zich ophouden. Oudtijds: lette = oponthoud. Oostfr. letten = ophouden, vertoeven. ZNederl. letje = oogenblikje. Het Gron. iemand letten en zetten, zooveel als: met zorg bedienen, naar de oogen zien, van logé's gezegd. Zal eigenl. zooveel zijn als: haar opwachten, tegenhouden om voorbij te gaan en een stoel geven, met aandrang noodigen.

12 leups, leupsch = teellustig van honden. Gron. loops = ritsigheid van de wijfjes van honden en katten; Oostfr. Westf löpsk; alleen van honden.

13 leus; zie: leesde

14 leuven = gelooven; ook Gron. Oostfr.

11 letterkundig = bijbelkundig, belezen in den bijbel. Ook = vitziek, letterzifterig, haarkloverig.

15 levenachtig = in leven, bij levenden lijve, bij zijn leven.

16 levend = leven, allarm, ook Gron.

17 levend (= leven), in: van oez levend neet = nooit, nimmer; oe leavend zoo neet! = je leven zoo niet! nooit zoo gezien!

137

1 leverij, voor: lijf, lichaam; ik heb hum is geducht wat op 't leverij geven = hem een geducht pak slaag gegeven; ook Gron. lijverai, leverei; wat op 't lijverai geven. (livrei = bijzondere kleeding van eenen bediende of lakei, enz., eigenl. leverij, van het Fransch livrer, en dit van het Hollandsche: leveren = geven.

2 lichten-zworen, in: lichten en zworen kunnen = zich in alles weten te schikken, Gron. lichten en zwoaren kennen. Ook = van alle markten thuis wezen. Oostfr. man mut to lichten un to swaren wêten.

3 lichter = beddekwast; ook Gron. Overijs. Oostfr.

4 Lichtmis, 2 Febr., veel als tijdsbepaling; om, tegen Lichtmis; ook Gron. Sprw. Tegen Lichtmis hebben de hoenders de brand los = tegen Lichtmis kan men genoeg brandstof buiten vinden. – Lichtmissen donker, Dan wordt de boer 'n jonker, Lichtmissen helder en klaor, Gef 'n good bijenjaor (of: iemenjaor), zooveel als: is 't in 't begin van Februari donker weder dan voorspelt dit een goeden oogst; is het dan helder, dan bestaat er uitzicht op een voordeelig honigjaar. – Lichtmis vroeg de zon aan de toren, Dan gaat al het (of: er veel) vlas verloren.

5 lichtschien = misschien. Gron. lichtschien, ligschien, ligschijn = wellicht, waarschijnlijk, denkelijk, lichtelijk: staat voor: (t kan) licht geschien.

6 lid = deksel eener koffiekan; van een pot heet het stulpe, stölpe. Elders = deksel van een pot, ketel, enz. Gron. lid = klep, deksel eener tobbe, van een bak, enz. (Ommel. Westerkw.). Overijs. lid = deksel eener koffiekan; Friesch N.Brab. = klep of deksel eener kan; Oostfr. lid = deksel eener kan, potdeksel; Oudfr. AS. hlid, OHD. hlit, lit, Eng. lid, van het Oudfr. hlida, AS. Ouds. hlidan = dekken, bedekken.

8 lief = buik; ook Gron. Geld.

7 liedelk = zacht, niet streng; de winter was zacht en liedelk. = licht te verduren. Gron.: liedelk, zegt men van iemand die toegeeflijk is, of zonder klagen of lijden morren het lijden verdraagt, die geduldig in 't lijden, lijdzaam is.

9 liefnerig = graag op 't eten. Ook = ongesteld ten gevolge van overlading der maag. Vergel. 't Gron. nerig = ijverig, vlijtig.

liek = recht; er liek veur zitten = tegenovergestelde van scheef; ze komt hier liek op an loopen; ook Gron. Oostfr. Westf.

1 lieke = gelijke; wij bleven lieke wies = even wijs. Gron. liek = gelijk, ook Friesch. Oostfr. Neders. Holst. A.S. Frankisch lic, lik, lich, Eng. like, Zw. lijk, Goth. leiks, galeiks.

2 liekpreek = lijkrede. De belooning voor het houden van lijkreden was (of: is) een emolument voor den predikant. De geldelijke bijdragen waren (of: zijn) in alle gemeenten verschillend. Zoo betaalde men daarvoor te Gasselte een ducaton en elders weer meer of minder. Ook is het recht, hetwelk de leeraar heeft, om bij elk sterfgeval in zijne gemeente de gevorderde bijdrage te vragen, niet overal hetzelfde. Sommige huisgezinnen zijn van het betalen van liekpreeken vrijgesteld; te Gasselter-Nijveen moet het een vaste regel zijn, dat zij, welke den predikant volgens een of andere overeenkomst een voor turf moeten leveren, het recht hebben om van hem, bij voorkomende gelegenheid het houden van lijkredenen, het kerkelijk inzegenen van het huwelijk en het inschrijven hunner kinderen in het doopregister gratis te vorderen. In andere gemeenten heeft de predikant weer het recht om, bij ieder sterfgeval, van de erven de bepaalde bijdrage, hetzij die rede al of niet gehouden wordt, te vragen. Er zijn echter weinig predikanten, die niet van middelen ontbloot zijn, die dit hun recht handhaven. Onder den aanzienlijken boerenstand en in de oude Drentsche familiën blijft de uitvaartsrede nog (1844) eene zaak van het heiligst gewicht; bij de minder gegoeden en die van buiten komen inwonen: verminderen zij evenwel jaarlijks, misschien wel om der onkosten wil. Dr. Mosaïk 1 St. p. 5.

3 liekstee = litteeken; ook Gron. (Zie v. Dale i.v. litteeken.)

4 lîen = lijden; 'k mag 't wel lîen = 't is mij onverschillig, ik mag het lijden.

5 lien = lijnolie. Vergel. raap.

6 liene; vee an de liene hebben = ten verkoop hebben, bv. van koeien op eene markt; ook Gron.

7 lierken = talmen, treuzelen. Vergel. lurken = met kleine teugen zuigen.

8 lieverlae = van lieverlede, Gron. van lijverloa.

9 likken. Spw. Die honig wil likken moet lijden dat hem de bijen steken = die de roos wil plukken moet de dorens niet ontzien.

10 linn'waogen = wagen met linnen kap.

⊤ luchten

⊤ N Holl. = valschaard.

1 lobbîg = vet; 'n lobbîge kin. Gron. lobbîg = gebonden, min vloeibaar, bv. lobbîge brei; zoo ook: lobbîge pons; Oostfr. lobbîg, lobberîg. (v. Dale: lobberig = dik en trillend.)

2 lōcht = licht.

3 lōchten ⊤ = bliksemen.

4 lōchteloos; „De karke vlamt lōchteloos op."

5 lochtîng = het licht, nl. de bliksem.

6 lōchtvat; zie: luchtvat.

7 loeder, scheldw. voor: deugniet, rekel, lummel, Gron. loeder, loedert. – Overijs. Geld. ZHoll. NBrab. loeder = gemeen vrouwspersoon, slet, hoer; ⊤ Westf. lûder, scheldw. voor: deugniet. AS. loddere, ONoorsch loddari = vlegel, lummel. Oostfr. gelûdder = HD. Gelotter, enz. (v. Dale: lodder = lompe vlegel.)

8 loeg = dorp; kom van een dorp, gehucht, enz. Gron. loug = dorp in 't algemeen, en voor: de kom, de kern van een dorp in 't bijzonder. Kil. loogh = dorp; Oostfr. lôg; Noordfr. logh, Oudfr. loegh, Saterl. loge = verzameling van huizen, dorp; Wangeroog lauch, Jeverl. Butjadingerl. lôch, lûg. Van 't Lat. locus = plaats, stee, plek, oord.

9 loek = loos, verstandig. Gron. loek = loos, slim, evenwel niet in ongunstige beteekenis; hij 's loek genōg = hij laat zich niet beet nemen. Noordfr. loke, laukken, AS. locian = zien, kijken; de laucke = de blik, het oog; Oudfr. loke, Eng. to look. Zal zooveel zijn als: iemand die goed uit zijne oogen kijkt, die zich niet laat bedotten of een rad voor oogen draaien.

10 loenen = luimen.

11 loenen = aanstaan, behagen; het loent hōm neet = hij heeft er geen trek aan. Gron. 't loent hōm nijt = 't komt niet met zijn zin overeen en hij laat dit ook blijken. Neders. Holst. lunen = in eene verdrietige, slechte luim zijn, 't uur zien. Zie: loenen 1; en vergel. 't HD. Laune, Nederl. luim.

12 loer; 'k heb 't in d' loer met die beient = ik sta, vertrouw dat niet met die beiden, zij voeren iets in hun schild. Gron. iemand of iets in de loer hebben = niet vertrouwen en daarom in 't oog houden.

13 loeter = louter, zuiver, onvervalscht. Ook Gron.: mit loeter geweld, enz.; kloarloeter onzin, enz. pleon.

14 lof = gerucht, faam, naam.

15 loffen; schoenen van stroo, die men de paarden aandoet op

[lösmaeken

[lösmaeken kun."

[= luet

[, lampje.

't veen om ze tegen doorzakken te vrijwaren.

1 lompen (bnw.) = onvoorzichtig, onbeduisd, ook Gron., Oostfr. lumpen.

2 lompen. Zegsw.: in de lompen schuppen = bedriegen; ook in gunstigen zin, zooveel als: bijstaan, voorthelpen.

3 longrag; de lichen pulmonarius (pulmonaria officinalis) of longkruid.

4 loopen, voor: verkeeren, vrijen; „dat Meindert en Zwaantien al 'n toer met 'n kander loapen hebt" Gron. mit 'n kander loopen = verkeering hebben.

°5 loopgaren spinnen = ledig loopen, niets uitvoeren. Gron. zij spint loopgoaren en haspelt 't mit de hakken. Eigenlijk zooveel als: bij de straat zijn in plaats van bij 't spinnewiel. Ook Neders.; het Holst. heeft: zonngaarn.

6 lop = loopt; „ze lop er net hen as 'n holten klaos." Gron. lopt = loopt.

7 lös = open.

8 lösbandig = losloopend van koeien, en van paarden die niet ingespannen zijn. Ook = alleen, zonder gezelschap; ik gung lösbandig oppe weg. En = ongehuwd; 'n lösbandig jonkkerel = een vrijgezel. Gron. lösbandig loopen = los, vrij, zonder iemand aan den arm of iets te dragen te hebben.

9 löshoedig = los, loszinnig; zorgeloos; opgeruimd, blijmoedig. In Gron. beteekent: lös in 't hoedje = lös van de wereld weten = in eene vroolijke stemming zijn, bijzonder opgewekt, (door 't gebruik van sterken drank), zoo, dat men zich aan niemand stoort, om niemand iets geeft, van geen zorgen weet, er maar op los jubelt en juicht.

10 löskondigen = opzeggen, bv. van de huur, in Geld. opkondigen.

11 lösmaken [= lösmeien, voor: maaien van 't koren. Fig. = veel praten. „Ik zegge oe, dat dee snaorske van de doomheer wat [

12 lösmeien; zie lösmaken.

13 löse jongers; jongelingen die geen vrijster hebben, bv. op eene kermis, Gron. lösse jonges.

14 löt [(o. v. t van laoten) = liet, Gron. lijt; luit.

15 lotteldag = dag van loting. Vergel.: drinkeldoode, waskeldag enz.

16 lotters = lotelingen.

17 luchien = lichtje [Zie: lucht.

18 lucht = licht, lamp, lantaren, Gron. licht; locht.

19 luchten = lichten; ook = weerlichten, bliksemen. Gron. (WW.) luchtern = lochtern = weerlichten, bliksemen, (Ommel)